

REXURDIMENTO

Redacción e Administración

Praza dos Irmaos García
Naveira, núm. 22

BOLETIN QUINCENAL

ORGAO DOS INTERESES MARIÑÁS

PREZOS DE SUSCRIZÓN

Betanzos, trimestre . . . 0'80
Fora da localidade. . . 0'90
Exemprar 0'10

ANO I.

Betanzos, 16 d'Agosto do 1922.

NÚM. 2

LETRAS IRMÁS

ORAÇÃO A DIONYSO

No teu templo de luz e ambar de Ophala
De novo agora ajoelho e, prosternado
Sobre um setim antigo, cor de opala,
A minha voz eu ergo, em tom velado...

Ao receberes Este livro amado
Feito de côres, que eu vesti de gala,
Entorna sobre min o oiro sagrado
Que di o rythmo e faz mudar a fala!

Ensina-me a esculpir nas rochas duras
As formas imortais, bizarras, fátuas!
Descobre-me a eclosão das linhas puras

Limpidas, muzicaes, harmoniosas...
—Da-me á palavra a curva das estatuas
E enche-me a voz de pedras preciosas!

ANTONIO DE CÉRTIMA.

Porto.

FIÇAMOS LIDOS

Unha das ledicias meirandes da nosa vida tivémola d'esperimentar o derradeiro día da feira, ó ver entre tanta mao mariñán REXURDIMENTO.

Agás algunha xente que xamáis nos mereceu a máis pequena consideración con respecto a istas cuestións, e que coída o galego pouco importante pra poñer nos xornaes; e agás aqueles mal pocado! que lles parece ordinario ó emprego da nosa lingua, todos ficaban con entusiasmo ó coller o noso boletín.

Xa non hay dúbida de que os tempos son chegados.

Os que, aínda xenerosos, fican trabucados, convenceránsen axiña da utilidade do noso entusiasmo.

Os homes máis intelixentes da Terra xa proclamaron por todas partes a importancia do galego. Parácenos interesante eispoñer eiqui o que xa no ano 1917 escribía o ilustre catedrático Johan Viqueira no noso querido

vida terreal poderia-
sin homes de curia,
lados; sin labregos.
r o home sin perigo
a sementeira do tri-
e dos nosos días, o
ath Tagore, tecéu
d-este xeito:
abrego cava a terra,
canteiro; está a ca-

colega *A Nosa Terra*. = «Os lectores do galego poden ser numerosos; e decir que quen escribe en galego escribe cuasi para *meio mundo*.—Debemos lembrarnos de que no Portugal e países de lingua portuguesa a nosa literatura ten ardentes partidarios. Derradeiramente en Coimbra no gran teatro da vila oin eu aplaudir con todo entusiasmo as poesías de Rosalía de Castro, recitadas con enxebre acento, por unha grande artista portuguesa, **Amelia Rey Cago** que os galegos debían conocer!—Ademáis lembrémonos tamén de que nos países de lingua castelán non se hachará dificultade ningunha para comprendernos!—Por isto no porvir até a nosa correspondencia comercial se fará en galego!

Para conseguir o que antes digo fan falla dúas cousas con respecto da nosa lingua. Primeiramente fai falla afirmar o noso linguaxe literario. Por esto debemos imitar ós países que se encontraron na nosa situación (a Grecia, a Flandes, a Cataluña), debemos estudar os clásicos galegos e os *cuasi* *nosos* clásicos portugueses así como a nosa literatura portuguesa, e non como algunhos fan trascribir a fala de aldeias xa corrompida e que corresponde ao castelan d'e Lopez Silva. — Segundo, para adaptar a nosa literatura ós lectores *portugueses* temos que admitir a súa ortografía, e decir a hoxe válida en Portugal sómente con aquelas modificaciós (ben pequenas por certo!) que esixen as diferencias da lingua. Iste camiño xa foi seguido pol-os flamigantes na Bélxica que houberon de tomar a ortografía holandesa o que lles aumentou de maneira considerable os lectores.—Fagámolo pois!
